

Nr 48.

Ankom till riksdagens kansli den 18 maj 1917 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 13, § 16 mom. 1, § 17 och § 19 mom. 3 i förordningen om frihamn den 15 november 1907.

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp*), Ollas A. Ericsson, Lyckholm, K. A. Nilson*), Antonsson, frih. Fleming, Jacob Larsson, frih. Palmstierna*), Jespersion*), Röing*), Jeansson i Kalmar, Rune, Knaust*), Forssman, Roman, E. J. Söderberg*), Holmström, Nilsson i Kristianstad*) och von Hofsten.

*) Icke deltagit i justeringen av betänkandet.

Genom en den 4 maj 1917 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 344, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av § 13, § 16 mom. 1, § 17 och § 19 mom. 3 i förordningen om frihamn den 15 november 1907.

Härigenom förordnas att § 13, § 16 mom. 1, § 17 och § 19 mom. 3 i förordningen om frihamn den 15 november 1907 skola hava följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 7 saml. 41 häft. (Nr 48—49.)

§ 13.

1. Den, åt vilken upplåtes byggnad, magasinrum eller upplagsplats inom frihamn, vare skyldig att underkasta sig de närmare ordningsföreskrifter, som må kunna av Konungen meddelas till förekommande av försäljning, utställande eller utbredande av varor, som enligt § 14 icke må äga rum inom frihamnen.

2. För rättighet att inom frihamn idka industriell verksamhet fordras särskilt tillstånd av Konungen; skolande i ansökning om tillstånd till utövande av sådan verksamhet uppgift lämnas om arten av den verksamhet, sökanden avser att inom frihamnen idka. Dylikt tillstånd må ej avse vare sig boktryckerirörelse eller annan verksamhet, som i följd av gynnsammare produktionsvillkor är ägnad att å den inhemska marknaden avsevärt skada inom riket annorstädes än i frihamn eller å frilager driven enahanda verksamhet, ej heller verksamhet av beskaffenhet att kunna medföra fara eller olägenhet för anstalten eller där intagna varor.

§ 16.

1. I frihamn må införas såväl tullpliktigt som förtullat och tullfritt gods, med undantag av:

a) brännvin och sprit av säd, potatis eller andra jordfrukter, med undantag av whisky, så framt varan ej skall inom frihamnen användas vid beredning av andra tillverkningar;

b) varor, som enligt gällande föreskrifter till förekommande av smittosamma sjukdomar å människor eller djur eller av annan dylik anledning äro till införsel i riket förbjudna eller endast under iakttagande av vissa försiktighetsmått få införas; och

c) explosiva varor, eldfarliga oljor eller därmed jämförliga vätskor, frätande syror samt andra varor, som äro av beskaffenhet att kunna medföra fara eller olägenhet för frihamnen eller där intagna varor;

dock att eldfarliga oljor och därmed jämförliga vätskor ävensom sprit må under de särskilda villkor, som av Konungen bestämmas, kunna införas i frihamn för att därstädes eller å fartyg användas för åstadkommande av drivkraft eller för belysningsändamål.

Vad här är sagt utgör ej hinder för att fartyg, som innehar till införsel i frihamn förbjudet gods, må, där sådant ej strider mot eljest meddelade bestämmelser, ingå i frihamn, under villkor att godset där ej lossas eller i annat fartyg omlastas; kunnande dock i särskilt fall tillstånd till omlastning för återutförsel meddelas av vederbörande tullförvaltning.

§ 17.

Tillträde till frihamn vare förbjudet för däckat fartyg, vars dräktighet icke överstiger tjugu ton, och öppen båt, utom för dylika farkoster, som under de särskilda villkor, Konungen bestämmer, användas för försling av gods inom frihamn eller emellan frihamn och tullhamn i eller vid samma stapelstad eller för bogsering av fartyg till och från frihamn eller inom sådan hamn.

§ 19.

3. Vara, som upplagts inom frihamn, må icke därifrån uttagas för införsel i landet av annan än sådan näringsidkare, som driver handel med eller eljest i sin rörelse använder varor av samma eller liknande slag.

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till ovan omförmälda, vid propositionen fogade protokollsutdrag.

I proposition (nr 187) till 1916 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t åtskilliga förändringar i förordningen om frihamn den 15 november 1907, avseende att bereda större effektivitet åt det i förordningen intagna förbudet mot detaljhandel inom frihamn med därstädes befintliga varor. Kungl. Maj:ts nämnda förslag blev av riksdagen med vissa ändringar antaget. De nya bestämmelserna infördes i frihamnsförordningen genom en förordning av den 18 september 1916. Bland annat infördes i § 13 bestämmelser om vissa kvalifikationer för dem, som skulle kunna komma i åtnjutande av förmånen att disponera lokaler inom frihamn, ävensom angående ett förfarande, varigenom åt ett statsorgan, generaltullstyrelsen, skulle givas rätten att pröva och avgöra, vem nämnda förmån skulle tillkomma. Ifrågavarande bestämmelser hava hittills icke blivit praktiskt tillämpade, enär ännu icke någon frihamn kommit till stånd. På sätt framgår av ovan omförmälda statsrådsprotokoll hava emellertid handelskamrarna i Stockholm, Göteborg och Malmö, i vilka städer frihamnsföretag äro planerade, ävensom handels- och sjöfartsnämnden i Malmö samt ett för frihamnsföretaget i sistnämnda stad särskilt bildat bolag i framställningar, ingivna till Kungl. Maj:t,

Utskottet.

framhållit, att dessa bestämmelser rent av försvåra tillkomsten av frihamnsföretag och likaledes utvecklingen av desamma.

I likhet med chefen för finansdepartementet har bevillningsutskottet funnit de skäl, som för denna uppfattning framförts och som ytterligare understrukits av kommerskollegium och generaltullstyrelsen i deras av departementschefen återgivna utlåtanden i ämnet, vara av sådan styrka, att utskottet ansett sig böra ansluta sig till den meningen, att ifrågakvarande bestämmelser, vilka innefattas i § 13 mom. 1, böra uteslutas ävensom att i sammanhang därmed nämnda paragrafs mom. 2, som direkt ansluter sig till mom. 1, bör utgå.

De ändringar i frihamnsförordningen, som Kungl. Maj:t i förevarande proposition i övrigt föreslagit, hava icke givit utskottet anledning till erinran.

Utskottet får sålunda hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition, nr 344, antaga ovan införda förslag till förordning om ändrad lydelse av § 13, § 16 mom. 1, § 17 och § 19 mom. 3 i förordningen om frihamn den 15 november 1907.

Stockholm den 18 maj 1917.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
